

χορτάρι

χορτάρι, το, ουδ. [<μτγν. χορτάριον, υποκορ. του αρχ. ουσ. ὁ χόρτος], το χορτάρι. **1.** πολύ άνοστο φαγητό: «μας σέρβιραν κρέας με μελιτζάνες, αλλά δεν τρωγόταν, γιατί ήταν σκέτο χορτάρι». **2.** (στη γλώσσα της αργκό), βλ. λ. [χόρτο](#). Υποκορ. **χορταράκι, το** (βλ. λ.).

- ξέρανε το χορτάρι σου, όσο που καίει ο ήλιος, βλ. λ. [ήλιος](#).

- όπου πατά, χορτάρι δε φυτρώνει ή όπου πατήσει, χορτάρι δε φυτρώνει, **α.** έχει πολύ κακό ποδαρικό: «τρέμουν όλοι οι μαγαζάτορες της γειτονιάς μην τύχει και τους κάνει ποδαρικό ο τάδε, γιατί, όπου πατά, χορτάρι δε φυτρώνει». **β.** όπου πηγαίνει, δημιουργεί μεγάλες φασαρίες, μεγάλα προβλήματα, εκρηκτικές καταστάσεις: «δεν τον ξαναπαίρνω μαζί μου, γιατί, όπου πατήσει, χορτάρι δε φυτρώνει και δημιουργεί και σε μένα στα καλά καθούμενα προβλήματα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας